

292. Lábod határa

(Somogy megye) Á, Kö

2009. áprilisában a 68. sz. főút tervezett burkolat-megerősítését megelőzően terepbejárást végeztünk az út három szakaszán, Barcs, Csokonyavisonta, Görgeteg, Lábod, Nagyatád határában, összesen 17,6 km hosszúságban, a nyomvonalszakaszok mindkét oldalán. A nyomvonal legnagyobb részt régészetiileg érdektelen területen, a vízfolyásoktól távol halad, a nyomvonalat érintően összesen két helyszínen, két egymás melletti homokdombon találtuk egy-egy kisebb Árpád-kori telep nyomát, Lábod déli határában (Malmi-rétek KÖH 67109 és Kápolna-dűlő KÖH 67107).

A terepbejárást során a középkori Lábod falu lokalizálását is sikerült elvégeznünk, azonosítottuk középkori templomának helyét, amit az I. katonai felmérés is jelöl, és a körülötte elhelyezkedő település nyomait (KÖH 67113).

Megvizsgáltuk a Lábodhoz tartozó Hosszúfalu 13. századi templomát, amely barokk átépítéssel a hosszúfalvi temetőben ma is áll (KÖH 67111).

STIBRÁNYI MÁTÉ

293. Lánycsók, Gata-Csotola

(KÖH 33254)

(Baranya megye) U, R, B, LT, A?, H, Á

2008. augusztus 4. és december 8., majd 2009. március 23. és április 27. között elvégeztük az M6 TO-67 jelű régészeti lelőhelyen, a 0140/7, 0140/17, 0145/2, 0149/9, 0150/3, 0151/2 hrsz. ingatlanokon a megelőző feltárást. A feltárt terület 34 861 m² nagyságú volt.

A lelőhely Lánycsók határában, Kisnyárad mellett található, egy D-i fekvésű domboldalon. A feltárást a lelőhelyet É-D-i irányba szelő M6 autópálya nyomvonalán kívül, az azt keresztező S alakú 1885. földút ill. részben az 1885. földúttal, részben az autópályával párhuzamosan futó 1881. és 1884. földutak területén zajlott. A lelőhely 2002-ben a Baranya Megyei Múzeum Igazgatósága által végzett terepbejáráson került elő; 2007. március–november folyamán 20 509 m²-nyi területet tártak fel. Már akkor sejthető volt, hogy a lelőhely folytatódik É-i irányba. A 2008–2009. évi kutatás alapvetően a lelőhely középső és az É-i részét érintette. A lelőhely kiterjedése bizonytalan, csak É-i szélét tudtuk egyértelműen meghatározni.

A terület É-i harmadában feltártunk egy sávot, melyben viszonylag sűrűn különböző méretű bronzkori gödrök, árkok és néhány népvándorlás kori sír került elő. Ettől É-ra egy 750 m² kiterjedésű, mély (1,5–3 m) bronzkori gödörkomplexum került elő. A lelőhelyet É-on egy keskeny árok zárta le, D-i felében sűrűsödtek a régészeti jelenségek és a bronzkoriak mellett megjelentek a korai neolitikum időszakából származó objektumok is.

A főpályától K-re eső részen, az 1881. út területén viszonylag ritkán mutatkoztak az őskori jelenségek, köztük egy zsugorított vázas sír. Az 1885. út K-i részén

a kisebb gödrök mellett három óriási, 2 m-es mélységet elérő gödörkomplexum jelentkezett, amelynek 200–300 m² területe ért a szelvénybe.

A főpálya mellett Ny-i irányban található földutak területén, annak K-i felében szinte összefüggően jelentkeztek az objektumok, amelyek feltjai sokszor már a szubhumuszban kirajzolódtak. Nagyméretű neolitikum jelenségek mellett egy 1200 m² kiterjedésű bronzkori gödörkomplexum és sok kisebb neolitikum és bronzkori gödör mellett a középső részen őskori jelenségekre ráasott honfoglalás kori, Árpád-kori temető található.

2009-ben a korábban szállítóútként használt részt tártuk fel az 1884. földút területén. A terület É-i részén kisebb-nagyobb bronzkori és korai neolitikum gödrök és cölöplyukak kerültek elő. A középső részen egy nagyméretű mély bronzkori gödörkomplexum szelvényünkbe eső kb. 270 m²-es részét tárhattuk fel. A D-i részen egyre sűrűbben jelentkeztek a bronzkor mellett rézkori és kelta régészeti jelenségek.

Összesen 524 objektumot tártunk fel. A 251 gödörből 22 neolitikum, 4 rézkori, 25 bronzkori, 133 mészbetétes, 25 őskori, 2 kelta, 2 modern kori, 38 bizonytalan korú. A 16 gödörbokról 2 neolitikum, 1 bronzkori, 12 mészbetétes, 1 őskori. A 9 óriási bronzkori gödörkomplexum a mészbetétes kultúra emléke. A 75 cölöplyukból 6 neolitikum, 24 bronzkori, 9 mészbetétes, 6 őskori, 30 bizonytalan korú. A 20 árok közül 2 neolitikum, 4 bronzkori, 7 mészbetétes, 6 őskori, 1 népvándorlás kori. Az 5 omladékból 1 őskori, 4 mészbetétes; az 5 kemence/tűzhely közül 2 neolitikum, 2 mészbetétes, bronzkori. A 143 db sír/gödörhulla közül 4 neolitikum, 2 őskori, 4 népvándorlás kori, 128 pedig 10–11. századi.

A *korai neolitikum* időszakából (Starčevo-kultúra) származnak a legkorábbi objektumok, amelyek a lelőhely középső és Ny-i részén található. A többségében nagyméretű, amorf gödrökből nagy mennyiségű kerámia, alacsony csőtálcás tálak, rátett barbotinnal, teljes felületén körömbenyomkodással, ujjbenyomkodással tagolt bordákkal díszített töredékek kerültek elő, ezenkívül áglenyomatos tapasztásdarabok, állatcsont, agyagnehezékek. A gödrökben több zsugorított emberi csontvázat is találtunk.

Az 1884. földút ÉÉNy-i részén kisebb felületen, közvetlenül a szántott humusz alatt *rézkori* edények töredékei kerültek elő, köztük egy tál alján kevés állatcsonttal. Ez a leletanyag nem objektumból került elő, valószínűleg itt az egykori járósínt fogtuk meg. Rézkori gödrök az 1884. földút D-i végénél kerültek elő.

A feltárt rész teljes területén a legnagyobb számban a *középső bronzkori* dunántúli mészbetétes edények népehez köthető jelenségek kerültek elő. A lelőhelyet és a bronzkori települést É-on egy árok határolta; D felé haladva a jelenségek sűrűsödtek. A kisebb méretű gödrök, cölöplyukak és árkok mellett 9 nagyméretű, 500–1500 m² kiterjedésű, 2–3,5 m mélységű gödörkomplexumot alakítottak ki. A leletanyag itt is főleg kerámia, a durva házikerámia mellett finom, vékony falú, többségében mészbetétes díszítéssel ellátott edények töredékei. Ezen-

kívül nagy mennyiségű állatcsont, néhány csonteszköz és csiszolt kőeszköz, orsógombok, néhány hegedű alakú idol (többsége az 1715. gödörkomplexum ÉNy-i részéből), kevés bronztöredék került elő. Az egyik ÉK–DNy-i irányba futó árokban öt emberi csontvázat találtunk. A vázak helyzete változó volt, a zsugorított, oldalra fektetett mellett háton, vagy a hasán fekvő, kicsavart kezű-lábú is került elő. A bronzkori jelenségek egy részében, néha a mészbetétes kerámiatöredékek mellett már késő bronzkorra utaló leletanyag is megjelent. A lelőhely DNy-i részén (az 1884. földút D-i végében) kelta leletanyag, kerámia mellett üveg karperec töredéke került elő méhkas alakú tárológödörből.

A főpálya D-i részén egy magányos 4–6 sz.-i Ny–K-i tájolású sírt találtunk csontfésű és bronzcsat melléklettel.

A főpálya É-i felében szórtan néhány *népvándorlás kori*, valószínűleg avar, nyújtott, háton fekvő, vázas sír is található. Mellékletként vascsat, vaskés, bronz karperec, gyöngyök, egy bronzcsipesz került elő belőlük.

A főpálya Ny-i részén egy kb. 30 m széles sávban, egy *honfoglalás kori* temető NyÉNy–KDK-i tájolású sírjai (128) sorokat alkotva jelentkeztek. Az emberi vázakat egészen sekélyen találtuk, nagyobb részük a humuszban, szubhumuszban helyezkedett el, emiatt a vázak sérültek, egyes részeik a helyükről elmozdultak. Jelentős a csecsemő-, ill. gyermeksírok száma, néha felnőtt mellé vagy alá/felé temetve. Szegény, köznépi temető viszonylag kevés melléklettel; főleg bronz, ritkábban ezüst hajkarikák, karperecek és gyűrűk, néhány ruha- és csizmaveret, vaskés, bőrlukasztó vasár és gyöngyök található a sírokban. Az egyik női sírban aranyozott csüngős és kerek ruhaveretek sorakoztak a nyakrésznél.

Munkatársak: Szabó Sándor, Gecse Tamás, Présel Ferenc Tamás, Vígh Attila, Fenyvesi Anita, Linzembold Csongor technikusok. A geodéziai felmérést a Meridián Kft. végezte.

VOICSEK VANDA

294. Látrány határa

(Somogy megye) R, B, Ró, Kk

2009. június 25-én a Dél-balatoni szennyvízrendszer kiépítése előtt hatástanulmány készítése céljából terepbejárást folytattunk a tervezett nyomvonalon.

Felső-mező (KÖH 71923): Balatonlellétől DK-re, a halastó előtt, az úttól D-re két helyen is cserepeket gyűjtöttünk, a rossz megfigyelési körülmények ellenére is. A két lelőhelyrészt csak egy sáv gyümölcsös választja el egymástól, ezért egy lelőhelynek tekintjük.

Köves-alja (KÖH 72009): A Látránytól ÉK-re lévő területen, 500 m hosszan bejárható kukoricában észleltük a lelőhelyet. Nagyobb mennyiségű kerámiát találtunk, közte őskori (badeni és urnamezős), sok római kori és késő középkori töredéket.

Munkatárs: Nyári Zsolt.

MOLNÁR ISTVÁN

295. Lengyeltői, Rice-puszta (KÖH 69879)

(Somogy megye) R

2009. július 13-án régészeti felügyelet során 3 rézkori objektumot figyeltünk meg a gázárookban. Az 1. sz. objektum K-i felét tudtuk feltárni. A tárológödör formája nem megállapítható, eredetileg kerek lehetett, fala meredek, alja egyenetlen. Bütykös fazéktöredékek, kihajló, egyenes peremtöredék, kevés vékony és vastag falú oldaltöredék, kevés kötötredék, nagyon sok állatcsont, egy kagylótöredék mellett ép rézkés került elő belőle.

Munkatárs: Nyári Zsolt.

NÉMETH PÉTER GERGELY

296. Letkés, Ipoly-meder

(KÖH 70113)

(Pest megye) Ú

2009. augusztus 3-án vízitúrázás közben bődönhajót találtak az Ipoly egyik zátonyán. Időközben az emelkedő víz a hajót elmozdította, így a Börzsöny Múzeum Baráti Körének tagjai haladéktalanul a jobb part közelébe húzták a hajót, és kövekkel lesúlyozták. A biztonság kedvéért egy vaskaróhoz is kikötötték.

Szeptember 3-án megvizsgáltam a hajó környezetét. Mintegy 50 m-es szakaszon átfésültük a partot és a medret is. Másik hajót, leletet nem találtunk. A lelőhely egy gázló, amelyen alacsony vízálláskor csupán térdig ér a folyó. A hajó első felbukkanási helye a zátony teteje volt, a magyar oldalon. Mivel ez a helyszín könnyen belátható a partról és a víz felől is, valószínűleg nem ez az eredeti lelőhely, csupán a nyári áradás hozta ide a hajót valahonnan feljebből (mivel több zátony is van az Ipolyon, valószínűleg pár száz méteres távolságról lehet szó).

A hajó 5 m hosszú, kb. 50 cm széles, 30 cm magas, egyetlen tölgyből faragták ki. Alja és oldalfalai egyenesek. Keresztmetszete eredetileg négyszögletes volt. Az oldalfalak elvékonyodottak, és a legtöbb helyen csupán pár centiméter magasak. Ez a hajó leginkább veszélyeztetett része. A testet két borda merevítette, melyeket a rönk eredeti anyagából hagytak meg. Javításnak, szögelesnek, csapolásnak nem találtuk nyomát. A szögletes keresztmetszet arra utal, hogy a deszkaladikok formája hatással volt a készítőre, tehát nem az őskorban kell keresnünk a párhuzamait.

A szemle során dr. Grynaeus András mintát fűrt a fából. Még a szemle estéjén megkaptuk az eredményt, mely szerint a fa kivágásának legkorábbi lehetséges időpontja 1698. A hajót tehát valószínűleg a 18. sz. elején készítették és használták. Így feltételezhető, hogy régészeti korú lelet.

A hajót a figyelemnek és a folyónak is erősen kitett helyéről a part melletti, egy kevésbé jól látható területen lévő helyszínre helyeztük át. Kövekkel lesúlyoztuk, kötéllal kikötöttük. Mivel másodlagos helyzetben került elő, ezzel nem bolygattunk régészeti összefüggést, a lelet